

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Luna.

El senyor president del Consell:

Señor Luna, las preguntas que plantea, que tienen una cierta ordenación, más o menos, singular respecto de cada cuestión, pierden todo valor –todo valor– cuando sabemos cómo es usted y quién es usted.

Por lo tanto, usted podrá seguir gritándole a quien quiera, al mar, al desierto, a las montañas, que usted, su credibilidad ha caído absolutamente; como una piedra sobre este hemiciclo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Efectivament, el Grup Compromís també se sent molt orgullós de les universitats valencianes, tot i que estan mal finançades. Però no podem dir el mateix del seu govern –i estem parlant d'ètica i estem parlant de diners públics.

Per això, mosatros, senyor president, volem preguntar-li –a la vista dels nous informes que ha sol·licitat el jutge Pedreira, i a la vista de com s'estan articulant les visites del papa a altres ciutats de l'estat espanyol– si les actuacions de contractació de la Generalitat valenciana, concretament en el cas de les contractacions que va fer Radiotelevisió Valenciana i, concretament, en la contractació a l'empresa Teconsa, s'ajusten a la legislació i als contractes que tenen a vore en esta matèria. Si estes contractacions, en definitiva, s'ajusten a la llei.

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

En el planteamiento, señor Morera, de la pregunta está usted mismo reconociendo que no sabía ni lo que está preguntando ni si tiene ganas de preguntarlo, si tiene algún tipo de interés. No sé quién le obliga, exactamente, a hacerlo. Pero, bueno, la verdad es que hace usted un papelón... un papelón terrible.

Vino aquí el director general de Televisión Valenciana y ya le contestó a usted. Pero, bueno, parece ser que ya dijo lo que tenía que decir: que todo es correcto, todo es transparente y la contratación no tiene el más mínimo problema.

En segundo lugar, señor Morera, las universidades valencianas son las mejor financiadas de toda España. Las mejor financiadas. No sé por qué usted viene por aquí y se despacha diciendo esta mañana que las universidades valencianas son las peor financiadas. No es cierto. So pena que usted tenga ya una especie de grabación que tiene que soltar cada vez que habla con nosotros de las universidades, diciendo lo que no es cierto. Que usted lo sepa, al menos. Y salga de aquí, de esta sesión, contra el gobierno, con la idea justa la contraria a la que nos dice aquí. Porque no es verdad. Las

universidades valencianas son las mejor financiadas. Y tienen un plan que todo el mundo en España busca como paradigma y ejemplo a seguir, en todos los sistemas universitarios de toda España. Ya está bien de decir que son las peor financiadas. Porque no es cierto, es que no es cierto. (*Aplaudiments*)

Y, luego, señor Morera, esto de la ética no puede ser tan flexible para usted, porque usted se abrazó en un cartel electoral con una señora que luego tiraron de aquí. La vi el otro día, por cierto, el 9 de octubre, a la pobre. Una mujer majísima, un político de raza, que ha estado siempre defendiendo los intereses de su partido. ¿Cómo puede hablar usted de ética, si se abrazó con ella, se daban besos, iban por aquí, por allá, «seremos un gran equipo», y a las veinticuatro horas estaba ya fuera de aquí del hemiciclo? Pero, ¿qué ética es ésta, señor Morera?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La veritat és que sabia que la contestació aniria en estos termes, eludir la realitat, com si vosté fóra el rei Sol; han parlat de llums i clarobscur, com si fóra el rei Sol. Però, mire, és que n'hi ha informes, n'hi ha informes de la sindicatura –que vosté considera que és l'últim esclavó per a clarificar–, i la sindicatura dia coses molt clares, diu: «Les compres de producció han sigut tramitades sense observar les prescripcions que són d'aplicació, sense subjectar-se als principis de publicitat i concurrència». Això ho dia el síndic de Greuges. Però, ara, el que diu l'informe que ha encarregat el senyor jutge és encara més greu, diu, claríssimament, que «ací s'ha utilitzat, de forma *torticera* s'ha fet pel seu govern, per adjudicar subministres i servicis, evitant el compliment dels principis de publicitat, concurrència, transparència i objectivitat».

És a dir, ací s'ha eludit qualsevol formalitat, qualsevol llei, per a contractar el que tots sabem on han anat a parar eixos diners. I tots sabem que ací n'hi havia una idea molt clara i un objectiu per part seu i per part del cardenal Agustí García Gasco; un, que necessitava aconseguir el birret cardenalici, i, vosté, que necessitava un gran esdeveniment, i van contractar sense emparar-se a la legalitat –com diu el síndic i com diu ara este informe–, i van contractar d'una forma caríssima per a les arques públiques.

Sí, senyor president, estem parlant d'ètica, estem parlant de diners públics, perquè els diners que es van gastar per a fer eixe gran esdeveniment, molt poc cristià, de molta ostentació, de molta ostentació; un altar que mos costa 600.000 euros són molts diners, són molts diners que des d'una lògica cristiana no està contemplat. Ara, ho va muntar l'Opus, i el senyor Pedro García va ser un peó en eixa contractació. ¿Per què, si no se fa un conveni, com se fa un conveni, el senyor Pedro García, per a eludir el control públic, eludint el control públic, i es fa una fundació, de la mateixa manera que va fer el president, senyor Jaime Matas, actual «embajador de la Comunidad Valenciana en Mallorca», per a eludir qualsevol control públic? I això està ahí.

I n'hi ha una altra realitat encara més greu. Per què als valencians ens ha costat –i això són diners públics, no són diners de l'Opus, ni de vostés, són diners públics i mosatros tenim l'obligació de controlar eixos diners públics –i el

jutge Pedreira està informant sobre això—, per què ens va costar només, només, la retransmissió televisiva a les arques del poble valencià a través de Canal 9, 14.700.000 euros? ¡14.700.000 euros! I ara sabem —i per això és actualitat— que el que li va costar a Catalunya, a la televisió catalana, és 1 milió d'euros, i, a la televisió gallega, 1,5 milions. Entre 1 milió, 1,5, i 14,5 milions hi ha molta distància. Només en televisió! No parlem de la infraestructura, de la logística, del que va suposar allò, eixe acte d'ostentació anticristiana.

Me recordava molt, quan veia *Los pilares de la tierra*, la pel·lícula, al bisbe Waleran, que per fer-se nomenar cardenal va fer de tot. Però, ací, hem tingut, no només *Los pilares de la tierra*, sinó que hem tingut la història de un *pelotazo*. I això està en els tribunals i en el jutge. I vostè —i per això li pregunte—, i li pregunte, senyor president, per què quan el jutge Pedreira sap que de la contractació a Teconsa, un senyor, que està en la presó, que li diuen Correa, va traure dels diners dels valencians 900.000 euros en bitllets de 500 euros per a la trama corrupta, i vostè sap que la contractació —com diu l'informe del jutge Pedreira— de l'auxili judicial, diu que són diners dels valencians, vostè i el seu govern per què no es van personar per a recuperar els diners del valencians? Per què? Perquè vostè està en el món obscur de l'opacitat, de tapar com furten els diners als valencians. O vostè està en la transparència?

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

El senyor Morera Català:

Si vostè està en la transparència, per què... (*La senyora presidenta desconnecta el micròfon de la trona*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell per a respondre.
 Perdón, presidente. Señora Moreno, la llamo al orden por segunda vez, con la advertencia...
 Señor Luna, señor Luna, le llamo al orden. (*Veus*)

Tiene la palabra el *molt honorable president* del Consell.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, creo que ya le dieron cumplidas explicaciones, ya le dieron cumplida cuenta de esta cuestión, y, bueno, me imagino que seguirán dando cumplida cuenta porque, entre otras cosas, todos son expedientes administrativos y si conoce perfectamente su ligazón, cómo se van tomando las decisiones, etcétera.

En cualquier caso, el director general vino por aquí, me imagino que vendrá otra vez por aquí porque él viene de vez en cuando por aquí, por la comisión de control, está usted, además, en la comisión de control, lo que pasa es que quiere usted un poco de espectáculo, de fiesta, y viene aquí los jueves y nos pregunta estas cosas.

Lo del rey Sol, por cierto, es de hace ya año y medio, ya me lo dijo hace año y medio, lo digo porque es que podría usted ir recuperando otro tipo de fraseología, no la de los cardenales, que tampoco tiene mucho sentido, pero, bueno...

En cualquier caso, señor Morera, lo importante: este gobierno es transparente, este gobierno hace las cosas conforme corresponden, todos los expedientes, como no puede ser de otra manera, están a disposición de todo el mundo (*veus*). La verdad, en fin, yo digo lo que dice lo contrario. Bueno, pues, no es verdad.

Y, por lo tanto, de esas cuestiones no nos preocupamos en absoluto porque sabemos que las cosas funcionan tal y como corresponden. Lo que me preocupa es su interés constante de tapar la imagen del territorio —que usted dice representar desde un proyecto nacionalista— dando la sensación de lo que realmente no ocurre en nuestra comunidad, no atendiendo a los problemas que realmente tiene nuestra comunidad y no afrontando las soluciones que necesita nuestra comunidad para salir hacia delante. Me da la sensación que el nuevo nacionalismo que usted encarna es aquel que quiere parar la Comunidad Valenciana a toda costa, para no superar a esa comunidad que usted defiende aquí y que no es precisamente nuestro territorio. (*Aplaudiments*) Ese es el nuevo nacionalismo que usted representa.

A vostè, senyor Morera, li queden ja molt pocs mesos ací per a representar eixe nacionalisme; pràcticament va ser vostè l'últim representant d'eixe nacionalisme tan important i interessant que va estar ací, a la Comunitat Valenciana, al llarg de tots estos anys. Ha perdut vostè tota una legislatura! És una llàstima! Des del punt de vista com a valencià, me pareix una pèrdua de temps el que vostè ha fet al llarg d'estos mesos i d'estos anys, perquè tenia l'oportunitat de consolidar un projecte nacionalista, de defensa dels interessos dels valencians, i ha fet just el contrari. I jo crec que no ho ha fet això pensant vostè en allò que havia de fer, sinó que ha estat obligat, no sé exactament per qui, però ha estat obligat a tindre ací un discurs que res té a vore amb la realitat de la nostra comunitat.

I per acabar, una vegada més, perquè ho sàpiga, clarament, les universitats valencianes són les millors finançades de tot Espanya. I és una gran alegria que, hui, les dos més grans —i espere que les altres també ho tinguen— siguen nomenades Campus d'Excel·lència Internacional. Estem jugant en eixa lliga, la lliga de la projecció nacional i internacional i la lliga de les grans regions europees. Jo m'apunte a eixa lliga, no a la seua.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyor president, mosatros el que volem parar és l'atrotini que una trama de corruptes, hospiciada pel seu govern, està produint-se continuadament en esta comunitat des que vostè és president. Això és el que nosaltres volem parar.

Mire, com no ha contestat adés al meu company, li diré, una altra vegada: la televisió de Galícia, en la retransmissió de la visita del papa pensa gastar-se 1,5 milions d'euros; TV3 pensa gastar-se 1 milió d'euros. ¿Me pot explicar vostè per què als valencians els va a costar 14 milions d'euros? Què justifica eixe cost? Li dic el que diu la justícia, i és que: «El òrgano gestor ha tenido por finalidad gestionar y adjudicar todos los suministros y servicios de forma totalmente aleatoria, subjetiva, evitando el cumplimiento de los principios de publicidad, concurrencia, transparencia y objetividad.» Això diu la justícia. Els mitjans de comunicació parlen d'irregularitats massives. I vostès ens donen explicacions que açò és formalment correcte i que no se podrà demostrar res. Però, a vostè, que li demana a Zapatero que convoque eleccions, jo li pregunte: —li diu el mort al degollat— ¿vostè quan pensa convocar eleccions per a desaparèixer de... (*La senyora presidenta desconnecta el micròfon de la trona*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Oltra.

El senyor president del Consell:

Pues, la verdad es que he tenido..., podía haberlo hecho, la verdad, pero, bueno, yo me responsabilicé con los valencianos en estar estos cuatros años y presentarme en mayo del año que viene, y lo volveré a hacer, y, en cualquier caso, creo que esa responsabilidad llegará hasta al final porque adelantar elecciones parlamentarias, legislativas, es una cuestión de mucha seriedad y mucha responsabilidad. Y no iba a hacerlo por ustedes, porque, claro, lo de ustedes, como oposición, que podría haberlo sido.... Yo me lo planteé porque el gobierno va a seguir siendo el mismo, el grupo mayoritario va a seguir siendo el mismo, y pensé: sería una buena oportunidad para cambiar la oposición, para tener otra oposición con la cual hacer cosas interesantes. Y eso sí que lo sopesé.

En cualquier caso, nos quedan solo siete meses para que los valencianos tengan una oposición al gobierno que se merecen.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies, senyora presidenta.

Tinc un dubte quasi essencial, després d'haver-lo sentit. Vosté ha dit –i si no era aixina me rectifica– que el senyor Luna és el fill de l'obscuritat. De la seua falta de contestacions es desprèn que l'obscuritat és vosté. Aleshores, quina relació familiar tenen vostés dos? *(Veus)* És que, si no som seriosos, mos porta a açò.

Mire, parlem de coses serioses que vosté tantes vegades ens ha dit. Vol dir que parlar de la malversació dels cabals públics no és seriós? Vol dir que la utilització en benefici personal d'alguns dels diners públics no és seriosa? Vol dir que la dilapidació que han significat estos 14 milions d'euros, que hagueren pogut anar a educació, a assistència social, que podien haver anat a múltiples llocs, no és seriós? Vol dir quantes ajudes s'hagueren pogut donar als sectors productius amb 14 milions d'euros, en este moment hagueren sigut significatives? És això la seriositat? La seriositat és parlar de la foscor, la foscor la tenim avui en eixe banc blau.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

¡Hombre!, ya estamos al 50% de acuerdo con lo de la oscuridad. Esa parte es la de la luz, obviamente, usted lo sabe porque es obvio. Y ya estamos de acuerdo en que aquella parte es también la oscuridad, por lo tanto, ya estamos al 50% de acuerdo.

Mire, ¿usted sabe cuál es el presupuesto de La Generalitat para educación? ¡Ni idea! ¿Usted sabe cuántos maestros y profesores hemos contratado durante estos años? ¡Ni idea! ¿Usted sabe cuántos colegios e institutos hemos construido? ¡Ni idea! ¿Usted sabe cuál es el alcance del Plan de financiación de las sociedades? ¡Ni idea!

Habla de educación, y de política social, y de políticas... ¡Y no tiene ni idea! De los hospitales, colegios, institutos y,

además, médicos, enfermeros, profesores y maestros que se han contratado durante estos años. ¡Ni idea! Porque no les importa la realidad, no les importa el proyecto de la comunidad, les importa venir aquí los jueves y sacar algún titular, cada vez más pequeños, cada vez más pequeños, porque esto, claro, se va achicando, se va achicando y no les queda más tiempo. Pero, es que no tiene ni idea porque no se han preocupado de la Comunidad Valenciana en cuatro años para nada; mientras tanto, nosotros hemos venido trabajando por la Comunidad Valenciana, que es nuestra responsabilidad.

Pero, una oposición responsable es una oposición que viene con datos ciertos y serios, que conoce la realidad de la Comunidad Valenciana, que hace propuestas serias y que debate sobre cuestiones reales que inciden en la calidad de vida de nuestros conciudadanos. Y, ustedes, durante estos cuatro años, no han hecho absolutamente nada de todo esto. Esta es la gran diferencia entre la luz y la oscuridad. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Señorías, continuamos con la sesión plenaria.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la concreció, dins del nou Pla integral de residus de la Comunitat Valenciana, de les mesures que cal adoptar per a aplicar els principis estratègics establerts ja en el pla integral de residus actual

La senyora presidenta:

Toma en consideración de la Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre la concreción, dentro del nuevo Plan integral de residuos sólidos de la Comunidad Valenciana, de las medidas a adoptar para la aplicación de los principios estratégicos, establecidos ya en el plan integral de residuos actual, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista.

Tiene la palabra el señor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Com sabran, com sabran... *(Remors)* A vore, per favor. *(Veus)* Dia que, com sabran vostés, els darrers mesos estem assistint a un procés de revisió i actualització del Pla integral de residus de la Comunitat Valenciana. Un pla d'acció territorial de caràcter sectorial que fou aprovat fa ara justet tretze anys, el 1997, i que té com a objectiu principal planificar tota classe de residus arreu de la Comunitat Valenciana.

El problema però és..., o l'interrogant que ens hauriem de fer és per què revisem ara el pla integral de residus, i no ho hem fet abans o ho fem després.

El que queda clar aquí és que, per part del Consell, per part de La Generalitat, per part de la conselleria de... –és que no se sent– per part de la...

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Rafael Maluenda Verdú)

El senyor vicepresident primer:

Se sent perfectament.